

תת"ע 3387/08/18 - מדינת ישראל נגד מושייב ציון

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3387-08-18 מדינת ישראל נ' מושייב ציון
לפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מושייב ציון

ע"י ב"כ עו"ד לירון ליבר

הנאשם

הכרעת דין

בית המשפט מזכה את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 22.1.18 סמוך לשעה 14:12, בכביש 4 ק"מ 116.9 מדרום, נהג ברכב ובעת שהרכב היה בתנועה, אחז או השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

במקור קיבל הנאשם הודעת תשלום קנס אולם הוא בחר שלא לשלם את הקנס וביקש כי עניינו יובא בפני שופט.

ביום 8.1.19 מסר הנאשם באמצעות בא כוחו כפירה בזו הלשון; __"אנו כופרים מבקשת לקבוע להוכחות. הנאשם לא עשה שימוש במכשיר הנייד, נהג כחוק. מכשיר הטלפון היה בכיסו לא במקום האסור כפי שמתואר בדוח."

מטעם התביעה העיד השוטר רס"ל יהונתן אביבי (להלן: "ע.ת.1"), עדותו נשענה רובה ככולה על הדו"ח אשר הוא רשם ביום המקרה - ת/1, אולם ע.ת.1 ציין כי הוא עצמו לא זוכר את האירוע (ש' 8-9, ע' 4 לפרוטוקול).

מטעם ההגנה העיד הנאשם אשר טען כי ברשותו טלפון בגוון כהה (בניגוד לאמור בדו"ח א.ז.) וכי הוא נוהג ג'יפ מתוצרת שברולט, שהינו גבוה מאוד, כמו כן, טען הנאשם כי רכבו מצויד בחלונות כהים וכי ביקש את המצלמה מקסדת השוטר, אולם האחרון סירב.

גרסת המאשימה:

בהודעת הקנס אשר נערכה ע"י ע.ת.1 מובא כי "בהיותי רוכב על אופנוע משטרתי מזהה 75197 בנתיב ימני ביותר מתוך 3 הבחנתי ברכב הנ"ל נוסע בנתיב אמצעי מתוך 3 כאשר או מקביל וסמוך לרכב הנ"ל מצד הנוסע הקדמי הבחנתי דרך חלון נוסע קדמי שהיה סגור במלואו שקוף ונקי וללא כל גורם הפרעה בנהג הנ"ל אוחז בידו הימנית במקביל לגלגל ההגה במצד ימין ובגובה פלג גופו העליון מכשיר טלפון נייד בצבע בהיר וראשו מופנה כלפי הטלפון אל מגנט המותקן ברכב בסמוך לרדיו וכל זאת בזמן שהרכב הנ"ל בתנועה מיד סימנתי לנהג הנ"ל שהיה לבדו לעצור בצד בבטחה קשר עין רצוף עד לעצירת הרכב הנ"ל בבטחה אור יום ראות טובה הוסברה מהות העבירה".

בכך נטען כי הנאשם עבר את העבירה כמיוחס לו בכתב האישום.

גרסת הנאשם:

הנאשם מכחיש את גרסת המאשימה וטוען כי נהג בנתיב הימני מבין שלושה נתיבים, על כביש 4 לכיוון ביתו בעיר בני ברק, בשעת עומס בכביש ובשעות צהריים, כאשר ע.ת.1 סימן לו לעצור ומשעצר, הודיע לו ע.ת.1 כי החזיק טלפון נייד בידו, החל ויכוח קצר בין הצדדים שבסיומו, טוען הנאשם, אמר ש"מסר את גרסתו". עוד טוען הנאשם לעניין הפרשי הגובה בין הרכב אשר ביצע את האכיפה לעומת הרכב בו נטען כי נעברה בו העבירה וכי במהלך חילופי הדברים בינו לבין ע.ת.1 הבחין כי קיימת מצלמה על הקסדה של ע.ת.1 וביקש את הסרטון וע.ת.1 השיב לו "זה לא ענייך מה שצילמתי".

דין והכרעה:

1. לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את עדויותיהם ואת הראיות שהגישו לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים;

א. מפנה ההגנה ובצדק לנוהל "חובת השוטר באכיפת עבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה" אשר עודכן בעקבות רע"פ 6487/12 **צבי דביר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.07.2013) וראו כי אף שם (בפסקה 13) הביע בית המשפט העליון את מורת רוחו לנוכח היעדר פירוט סממנים אשר באמצעותם ניתן לקשר את מכשיר הנייד אשר בו נטען כי נעשתה העבירה, אל עובר העבירה, הנאשם;

"עם זאת, ננצל הזדמנות זו כדי להבהיר כי דעתנו אינה נוחה מסירובו של השוטר לרשום את מספר הטלפון הנייד שבאמצעותו בוצעה, לכאורה, העבירה המיוחסת למבקש. הננו סבורים, כי יש להנחות את כלל העוסקים במלאכת האכיפה בתחום זה, לציין במפורש את מספרו של הטלפון הנייד ואת תיאורו של המכשיר, בדו"ח שנרשם על-ידם"

אני סבור כי היעדר רישום פרטים אשר בעזרתם ניתן לקשור את העבירה אל הנאשם (צבע ודגם בעבירת החזקת טלפון נייד ומספר סלולר בעבירת דיבור בזמן נהיגה שלא באמצעות דיבורית) יש בהם משום חשש לקיפוח הגנתו של הנאשם אשר יש שיעלה, במקרים מסוימים, אף לכדי 'מעין מחדל' ובכך יש די על מנת להקים את הספק הסביר אשר מחייב זיכוי של הנאשם, מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ב. מעבר לאמור יצוין, כי טענה שהועלתה לגבי הפרשי גובה בין הרכבים שבגינם, אליבא דדעת ההגנה, לא ניתן היה לבצע את האכיפה בשל היעדר שדה ראייה עקב גובה רכבו של הנאשם, לא נסתרה כדבעי ואף לא במקצת ואף זו, ראיתי לצרף לנימוקי זיכוי של הנאשם, אציין כי, במהלך הדיון הציעה ההגנה כי המאשימה תוודא במערכת את סוג רכבו של הנאשם אולם זו, נמנעה מעשות כן וזאת על אף שבדו"ח ת/1 הוגדר רכב הנאשם כ"פרטי".

ג. כן ראיתי לתת את הדעת בעניין מצלמת הקסדה - בישיבת בית המשפט ביום 26.5.19 בוצע תיקון של פרוטוקול הדיון של ישיבה מיום 1.5.19 בעמ' 7, ש' 25 הנוגע להימצאות קסדה עם מצלמה על ראשו של ע.ת.1 בעת האכיפה. ע.ת.1 השיב כי בקסדה שעל ראשו הייתה מצויה מצלמה אשר "אינו זוכר" מדוע לא הופעלה על ידו (ע' 7 ש' 25-30). לא בכדי מושקעים משאבים עבור מבצעי האכיפה ויש לעיתים שיהיה באותם אמצעים טכנולוגיים על מנת לבסס הגנות וטענות שונות אשר ייתכן ויועלו על ידי הנאשם ואין הדעת סובלת כי אותם משאבים יושלכו לטמיון במקרה הטוב, וימנעו מנאשמים את הגנתם, במקרה הרע.

2. משום הנימוקים שמניתי לעיל קם בלבי ספק האם אכן נעברה העבירה המיוחסת לנאשם.

3. לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019, במעמד הצדדים